

نگنه ای چند در بارهٔ موسیقی ایرانی

نگارش روح الله خالقی

کسانیکه بموسیقی اروپائی آشنا هستند ولی از موسیقی ایرانی تنها آهنگها و نغماتی شنیده اما وارد جزئیات و تحقیق و کنججوی نشده اند تصور میکنند که موسیقی ایرانی، هم آهنگی (۱) ندارد و فقط از يك عده نغمه های (۲) ساده يك نواخت تشکیل میشود و يك نوع موسیقی بومی و محلی است که قابل تدریس در مدرسه نیست زیرا دارای قواعد و اصول علمی نمیباشد و همین فکر سبب شد که موسیقی ملی ما مدت هفت سال از هنرستان موسیقی رانده شد و هنرجویان بنظر حقارت و بی اعتنائی بآن نگریدند و گوش هوش را در موقع شنیدن این نغمه ها درست باز نکردند و فکر را بکار نینداختند تا به بینند چه زبان جبران نا پذیری بهنری که سالیان دراز موجب حفظ خاطر و راحت جان ما بوده است وارد کرده اند ولی آنها که اهل این فن بودند و موسیقی ایران را میشناختند در گوشه و کنار روش خود را تعقیب میکردند و گو اینکه وسیله نداشتند ولی نظر بذوق و علاقه ای که بحفظ آثار ملی داشتند گاهگاه با انتشار مقاله یا کتابی اصول و قواعد موسیقی ایران را بیان میکردند.

با اینکه مجله موسیقی بهترین و شاید یگانه کعبه آمال اهل فن راجع
بتحقیق و تتبع موسیقی است ولی متأسفانه درین چند سال که دائر بوده است بکلی
راه را گم کرده بود و در تمام این مدت تنها مقاله ای که درین مجله راجع بموسیقی
ایران انتشار یافت مقاله ای بقلم جناب آقای هدایت بود و باینکه مطلب ناتمام ماند
دنباله هم داشت بقیه موضوع بچاپ نرسید. بهمین جهت نگارنده که همیشه درصدد
جستجو و پیدایش اصول علمی موسیقی ایران بوده است هیچوقت درین مجله مقاله ای
ننوشت زیرا روش آنرا بخطا میدید.

اکنون که این مجله مهمترین مقصودش معرفی موسیقی شرق و مخصوصاً
بحث در اطراف موسیقی ایرانست، نگارنده نیز با کمال سرور و شادمانی یک سلسله
مقالاتی که منظور آن شناسائی و معرفی موسیقی ایران باشد خواهد نگاشت و در هر
شماره در یکی از موضوعات موسیقی ایران بحث خواهد نمود ولی چون مقصود
نگارنده فهمانیدن مطلب باهل فن و اشخاصی است که در موسیقی تحصیلات علمی
و اروپائی کرده اند اگر این مقاله و امثال آن دارای اصطلاحات فنی باشد و فهم
آن برای بعضی از نوازندگان که فقط عملاً بموسیقی ایران آشنائی دارند مشکل
باشد البته تقصیری بر نگارنده، متوجه نیست زیرا مقصود، ورود در علم و اصول و
قواعد موسیقی است. پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

اینک درین مقاله از چند نکته اساسی موسیقی ایران که بنیان این فن
را تشکیل میدهد گفتگو میکنم و این نکته را نیز متذکر میشود که در نظر
گرفتن این نکات برای فهم مقالات بعد کاملاً ضروری است.

ربع پرده - موسیقی ایرانی علاوه بر فاصله هائیکه از پرده و نیم پرده
تشکیل میشود دارای فواصل دیگری است که در موسیقی تعادل شده اروپائی
(Temperé) وجود ندارد. بعضی از اهل فن تصور کرده اند که ایرانیان بخارج
خواندن عادت کرده اند و این فاصله ها در اثر غلط خواندن پیدا شده است ولی
این تصور از روی بی انصافی است زیرا خواننده ایرانی که آواز ماهور میخواند که

بی هیچ اختلاف همان مقام (۱) بزرگ است چگونه از عهده صحیح خواندن آن برمیآید ولی مقامات دیگر را خارج میخواند!

بعضی دیگر تصور میکنند، این فواصل را که در موسیقی ایرانی پیدا شده ممکن است با کمی زیر و بم کردن تبدیل بفواصل پرده و نیم پرده کرد، ولی این نیز ممکن نیست زیرا کسی که با هنگ ها و نغمه ها و حالات موسیقی ایران آشنا باشد میداند که این عمل بکلی اشتباه و غیر ممکن است و بهمین جهت است که هرگز روی يك پيانو که كوك فرنگی داشته باشد، نمیتوان سه گاه و شور و ابوعطا و افشاری را که دارای مقام های مخصوصی است نواخت.

باری آن چیزیکه در موسیقی ما سبب پیدایش این فاصله هاست موضوع فواصل کوچکتر از نیم پرده است که ما آنرا ربع پرده مینامیم و این همان نکته مهمی است که نظر اروپائیان را مدتهاست بخود جلب کرده است و راجع بآن تحقیق و تتبع میکنند ولی متأسفانه راه بکار بردن آنرا درست نمیدانند و بهمین جهت موسیقی ربع پرده ای آنها تا کنون بجائی نرسیده است.

این همان فاصله ایست که در گامهای قدیمی یونان وجود داشته و همین موسیقی است که سرچشمه موسیقی اروپائیس و لی اروپائیان موضوع ربع پرده را در موسیقی خود ازین برده اند.

زمانیکه موسیقی دانهای اروپائی راجع بموسیقی ایران شروع بتحقیق کردند چون روی تار که ساز ایرانی بوده است در يك هنگام (۲) پانزده پرده بسته شده بود و با صدای تنیک و هنگام هفده نت تشکیل میداد تصور کردند که گام ایرانی دارای هفده فاصله است و خیال کردند که گام ایرانی از ۱۷ فاصله ثلث پرده تشکیل شده است ولی اگر بیشتر دقت میکردند بخوبی درمییافتند که این فواصل مساوی نبوده و بعضی پرده های تار ناقص بوده است که اگر کامل میشد همان

(۱) نگارنده مقام را در مقابل Mode و مایه را در مقابل Ton استعمال میکند

و در موسیقی قدیم ایران نیز این دو اصطلاح بهمین ترتیب بکار رفته است.

(۲) Octave

۲۴ ربع پرده را بوجود میآورد .

باری چون فاصله ربع پرده در موسیقی ما هست گام ایرانی نیز بجای ۱۲ نیم پرده دارای ۲۴ ربع پرده است ولی نباید تصور کرد که هم اکنون تمام این ربع پرده ها در موسیقی ایران استعمال میشود بلکه در اثر کمی مهارت نوازندگان و نبودن مبنای علمی در دست آنها ، فقط عدد معدودی ازین ربع پرده ها فعلاً بکار میروند ولی این البته دلیل غیر قابل استعمال بودن بقیه آنها نیست .

نکته دیگر اینکه بعضی ازین ربع پرده ها ربع پرده حقیقی نیست و ممکن است در حدود يك كوما (۱) کم و بیش باشد ولی همانطور که سابقاً نیم پرده های دیاتونیک و کرماٹیک نامساوی بودند و در اثر تعادل (۲) آنها را مساوی کردند البته هر وقت يك ساز ثابت ۲۴ ربع پرده ای داشته باشیم (مانند کلاویه هائی که در اروپا برای همین منظور ساخته شده است) این ربع پرده ها نیز مساوی خواهند شد و موضوع تعادل ، اساس گام ۲۴ قسمتی ایران را هم تشکیل خواهد داد .

موضوع قابل توجه دیگر اینست که کمترین فاصله ربع پرده ای در مقام های موسیقی ما وجود دارد بلکه اغلب فاصله هائی داریم که از مخلوط شدن ربع پرده با نیم پرده و پرده بدست میآیند مانند فاصله ای که از $\frac{3}{4}$ پرده یا $\frac{5}{4}$ پرده تشکیل میشود و مخصوصاً این دو نوع فاصله در موسیقی ما اهمیت بسزائی دارد . پس برای اینکه بکیفیت این فاصله ها و طرز تشکیل آنها پی ببریم پس از نکته اول که موضوع ربع پرده بود بنکته دوم که موضوع فاصله های موسیقی ایرانیست اشاره میکنم .

فاصله ها - موسیقی اروپائی یا باصطلاح دیگر موسیقی بین المللی امروز

چهار نوع فاصله دارد از این قرار :

بزرگ - کوچک - افزوده - کاسته و در مورد فاصله های چهارم و پنجم

و هنگام ، اصطلاح بزرگ و کوچک از بین میروند و تبدیل بفاصله درست میشود .

در موسیقی ما بواسطه ورود ربع پرده ، فاصله های دیگری نیز پیدا میشود .

برای نوشتن این فاصله‌ها علاوه بر علامتهای تغییر دهنده دیز و بمل بد و علامت دیگر نیز احتیاج پیدا میکنیم و این دو علامت ازین قرار است:

کرن (Koron) که يك ربع پرده از بمل بیشتر است و سری (Sori) که يك ربع پرده از دیز کمتر میباشد.

اینک برای اینکه موضوع، بهتر مورد توجه واقع شود، در مثال زیر فاصله میان دو نت دو و ر را بچهار ربع پرده تقسیم میکنیم تا بخوبی معلوم شود که علامت های ربع پرده ای کرن و سری چه عملی را انجام میدهند:

نیم پرده نیم پرده

چنانکه در نمونه بالا ملاحظه میشود علامت سری صدای نت دو را يك ربع پرده بالا میبرد و علامت کرن صدای نت را يك ربع پرده پائین آورده است (یا يك ربع پرده از ر بمل بیشتر است).

اکنون که علامتهای ربع پرده ای و عمل آنها دانسته شد باید دید در اثر این ربع پرده ها چه فواصل تازه ای در موسیقی ما پیدا میشود. گرچه این مطلب بحث طولانی دارد و چند صفحه این مقاله گنجایش این بحث را بتفصیل ندارد ولی آنچه برای روشن شدن موضوع ضروری است در اینجا بطور اختصار بیان میشود:

در موسیقی ما علاوه بر فاصله های بزرگ و کوچک و درست و افزوده و کاسته که در موسیقی ایران نیز کاملاً موجود است فواصل زیر پیدا میشود که قابل توجه است:

- نیم بزرگ - بیش بزرگ - کم کوچک - کم درست - کم کاسته - بیش افزوده.

برای درك این فاصله ها کافست که يك ربع پرده از فاصله بزرگ کم کنیم تا نیم بزرگ شود و نیز يك ربع پرده از فاصله کوچک و درست و کاسته کسر نمائیم تا کم کوچک و کم درست و کم کاسته پیدا شود و يك ربع پرده بفاصله بزرگ و درست و افزوده بیفزائیم تا فاصله بیش بزرگ و بیش درست و بیش افزوده پدید آید.

اینک در مثال زیر چند نمونه از فاصله های موسیقی ایرانی را که زیاد مورد استعمال دارند نشان میدهم تا درك و فهم آنها کاملاً میسر باشد:

ششم نیم بزرگ پنجم درست چهارم بیش درست سوم نیم بزرگ دوم بیش بزرگ

دقت در فواصل موسیقی ایرانی بسیار قابل توجه است بطوریکه تا حدود يك هنگام در حدود شصت فاصله متنوع مختلف پیدا میشود و اگر چه این فاصله ها همه در موسیقی فعلی ما بکار نمیروند ولی اکثر آنها قابل استعمال است و علت اینکه تمام این فاصله ها استعمال نشده اند مشکل بودن اجرای آنها روی سازهای موجود بوده است و گرنه در صورتیکه يك کلاویه ۲۴ ربع پرده ای داشتیم بکار بردن تمام آنها سهل و آسان بود و در موقع تغییر مایه و تغییر مقام (۱) از وجود همه آنها بخوبی استفاده میشد.

مقام های متنوع - در موسیقی کلاسیک اروپائی بیش از دو مقام وجود ندارد: مقام بزرگ (۲) و مقام کوچک (۳) و گر چه مقام کوچک، مختلف و دارای حالات متفاوت است از قبیل گام کوچک نغمگی (ملدیک) و گام کوچک هم آهنگ (آرمنیک) و گام کوچک قدیمی (Antique) یا علمی (Théorique) و هر يك از مقامات بزرگ و کوچک در تمام دوازده نیم پرده کرما تیک بکار میروند، ولی رویهم رفته تنوع این مقام ها کم است، بطوریکه سازندگان بزرگ علاوه بر این

Modulation (۱)

Mode mineur (۴) Mode majeur (۲)

Temperament (۱) Comma (۱)

مقام ها از مقامات قدیم یونانی نیز استفاده کرده، آنها را گاه بکار میبرند ولی اگر کمی دقت کنیم ملاحظه مینمائیم که مقامات موسیقی ما چقدر متنوع است و علاوه بر اینکه تمام مقام های اروپائی را در بردارد مقام های جذاب زیبائی نیز دارا است که خود بزرگترین سرچشمه سیراب کننده موسیقی ماست و اگر بعضی تصور کرده اند که ربع پرده موجب وسعت موسیقی ما شده باید گفت گرچه آن ادعا صحیح است ولی درحقیقت این مقام های متنوع است که باعث وسعت موسیقی ماست و گر نه همین ربع پرده ها را اخیراً در اروپا نیز بکار میبرند ولی چون از مقام های ما اطلاعی ندارند طبیعی است که تنها استعمال کردن ربع پرده، موسیقی اروپائیرا ایرانی نمیکند بلکه باید طریق بکار بردن این ربع پرده ها را در مقام های مختلف دانست تا بتوان بمقصود رسید و یک نوع موسیقی تشکیل داد که مانند موسیقی ما تازگی داشته باشد.

گرچه مقام های موسیقی ما بسیار مختلف و متنوع و هر یک دارای صفات و حالات مخصوصی است و بحث در جزئیات هر یک نگارنده را از ادامه مقصود باز میدارد ولی اینک باختصار میکوشد و یک نمونه از آنها را که بیشتر قابل توجه و شایان مطالعه و تدقیق است بیان میکند تا اندازه ای باین نکته بسیار دقیق توجهی حاصل شود.

یکی از مقام های ایرانی که بسیار قابل توجه میباشد مقام « چهار گاه » است. این مقام که نغمه های آن در موسیقی اغلب ملل مشرق زمین شنیده میشود از لحاظ فنی بسیار شایان دقت است. اینک نمونه ای از آنرا نشان میدهد.

از ملاحظه این مقام نکات زیر را در مییابیم :

۱- دانگك (۱) های این مقام مانند مقام بزرگ مساویست زیرا هر دانگك دارای يك فاصله دوم نیم بزرگك ($\frac{2}{4}$ پرده) و يك دوم بیش بزرگك ($\frac{3}{4}$ پرده) و يك دوم كوچكك (يك نیم پرده) است و فاصله بین دو دانگك هم مانند مقامهای بزرگك و كوچكك يك دوم بزرگك است.

۲- مقام چهار گاه دارای گامیست در عین حال بالا رونده و پائین رونده زیرا در موقع بالا رفتن دارای محسوس است و در موقع پائین رفتن نیز نت می گرن روی تنیك حل میشود و حالت محسوس گام پائین رونده را پیدا میکند.

۳- دو فاصله دوم بیش بزرگك که در وسط دانگكها موجود است نظر بشباهتی که بفاصله دوم افزوده دارد، این گام را تا اندازه ای بگام كوچكك شبیه میکند در صورتیکه مساوی بودن دانگكها، آنرا بمقام بزرگك شبیه میکند.

بهر حال این مقام در حقیقت تمام حالات مقام بزرگك و كوچكك را در خود جمع کرده است و بهمین جهت گاه نشاط آور و زمانی غم انگیز است.

سازشها (Les accords) - سازشهاییکه درهم آهنگی موسیقی اروپائی

بکار میرود، در سازشهای سه صدائی سه قسم است: کامل بزرگك - کامل كوچكك - پنجم کاسته و در سازشهای چهار بانگی پنج نوع است: هفتم نمایان - هفتم كوچكك - هفتم بزرگك - پنجم کاسته و هفت كوچكك - هفتم کاسته - و در سازشهای پنج صدائی دو قسم است: نهم بزرگك و نهم كوچكك.

چون فاصله های ربع پرده ای وارد میدان عمل علم هم آهنگی شود انواع و اقسام سازشهای دیگری بوجود می آید که مطالعه هر يك از آنها بسیار جذاب و شیرین است و در قسمتهای نامطبوع مخصوصاً بطرز تازه ای حل میشوند که خود حالت خاصی دارد. برای نمونه چند قسم از سازشهای سه صدائی و چهار صدائی و پنج صدائی ربع پرده ای را در ذیل نشان میدهند تا مطلب واضح شود:

Handwritten labels above the staves:
 - Top staff: سازه سنج (Saz-e Sanj), صدق زان باغ (صدق زان باغ), صدق زان باغ (صدق زان باغ), صدق زان باغ (صدق زان باغ)
 - Middle staff: چهار چمان (Chahar Chaman), صدق زان باغ (صدق زان باغ), صدق زان باغ (صدق زان باغ), صدق زان باغ (صدق زان باغ)
 - Bottom staff: چهار چمان (Chahar Chaman), صدق زان باغ (صدق زان باغ), صدق زان باغ (صدق زان باغ), صدق زان باغ (صدق زان باغ)

Chord symbols below the staves:
 - First measure: P5 # #
 - Second measure: P5 #
 - Third measure: P9 P5 #
 - Fourth measure: P6 4 5

توضیح - در میزان سوم مثال بالا اگر بخواهیم دو پنجم پی در پی که در هم آهنگی کلاسیک استعمالش ممنوع است پیدا نشود ممکن است پنجم را حذف کرده یا هفتم سازش را در بالای نهم نوشت.

اگر این سازشها را روی یک کلاویه ۲۴ ربع پرده‌ای یا روی چند ساز بی پرده از قبیل اقسام ویلن بنوازید و خوب گوش بدهید ملاحظه میکنید که چه حالت مخصوصی دارد و اینکه میگویند موسیقی ایران را نمیتوان هم آهنگ کرد اشتباه است. منتها علم هم آهنگی که قرنهای دراز است ایجاد و تکمیل شده هر کس آنرا امروز فرا گیرد بدون زحمت میتواند برای یک نغمه، هم آهنگی مناسبی تشکیل دهد اما چون هنوز قواعد معینی برای هم آهنگی موسیقی ربع پرده ای وضع نشده البته برای نوشتن آن حالا باید خیلی فکر کرد و آزمایش بسیار نمود و طبیعی است که در اثر زحمات امروز فکر فردای موسیقی دانهای ایران راحت خواهد شد.

نتیجه - مقصود نگارنده که درین مقاله از هر دری سخن گفت و از هر نمونه ای از موسیقی ایران نکته ای را بیان کرد فقط این بود که برای اولین بار که راجع بموسیقی ایرانی درین مجله از لحاظ علمی و فنی گفتگو میشود خوانندگان و اهل فن با اصول و قواعد اولیه موسیقی ایران آشنا شوند تا اگر در آتیه توفیق ادامه این سبک را داشت محتاج بذکر مقدمات نباشد.

